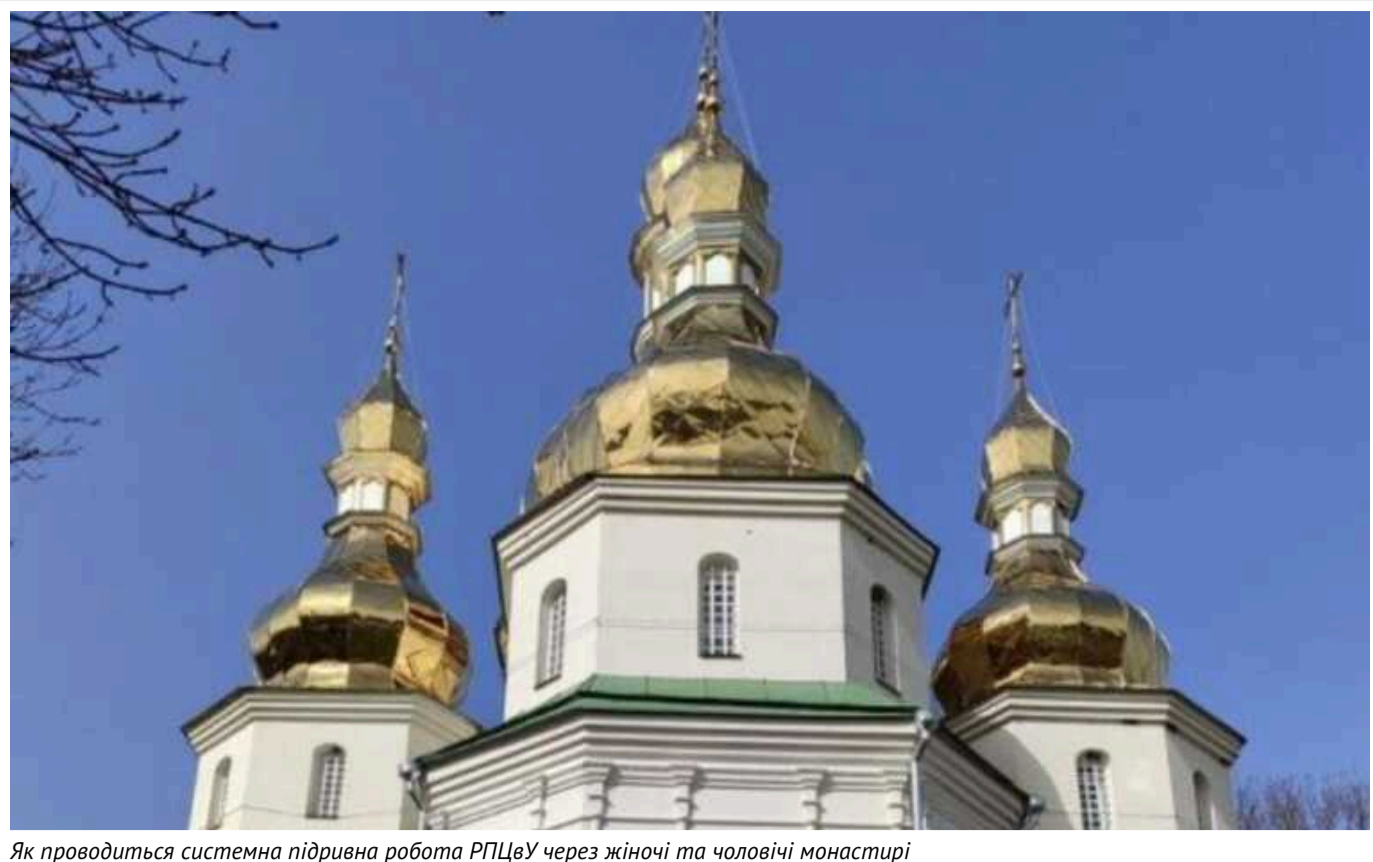

Головка > Статі > Позичка > Різне > Як проводиться системна підривна робота РПЦвУ через жіночі та чоловічі монастирі

Як проводиться системна підривна робота РПЦвУ через жіночі та чоловічі монастирі

Читати на руском

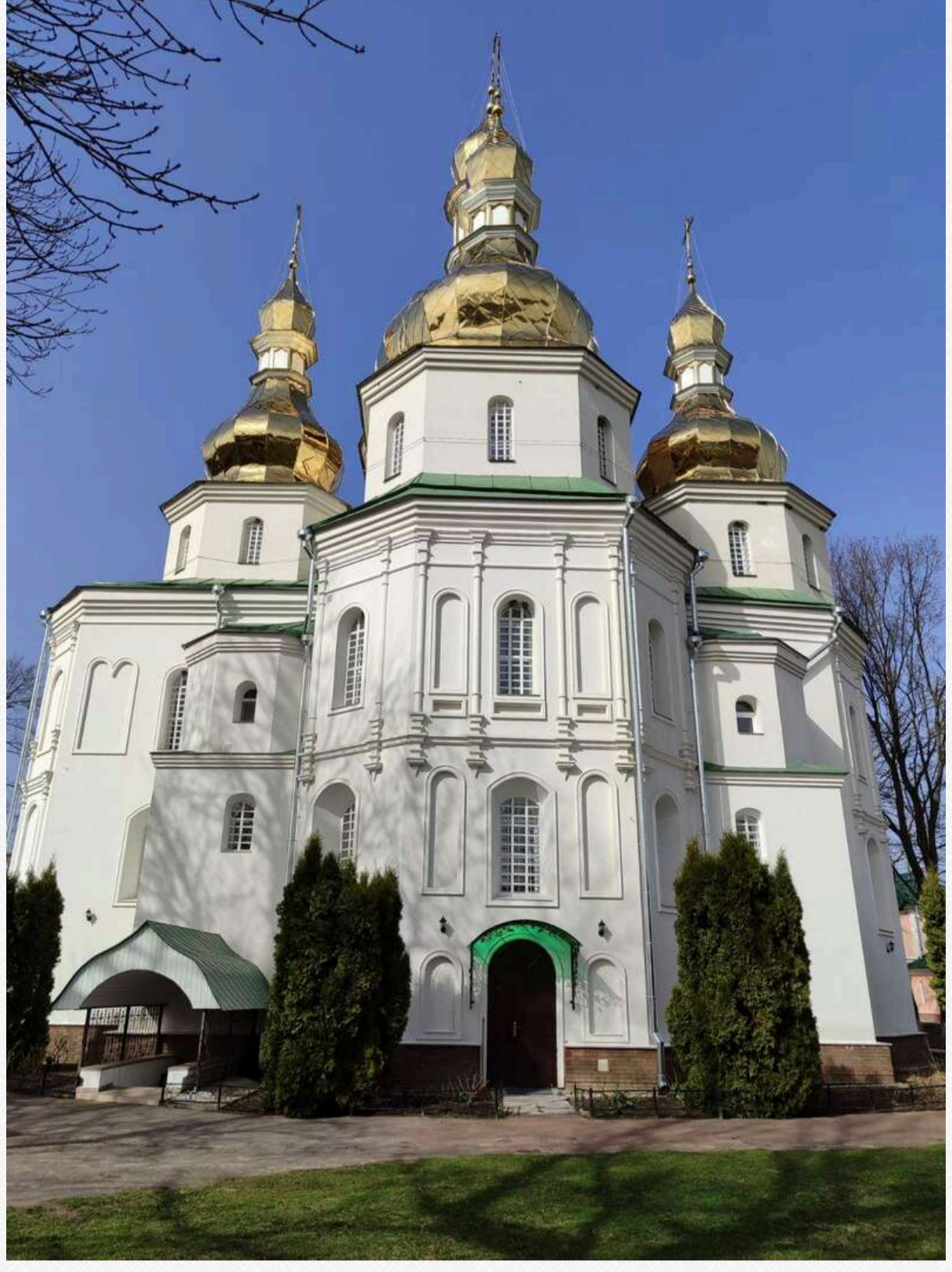

Як проводиться системна підривна робота РПЦвУ через жіночі та чоловічі монастирі

Нещодавно автор побував в Лівобережній нашій глибинці. На північ від міста Прилуки в закруті річки Удай є сілице під назвою Густина, а біля села розташований Густинський жіночий монастир.

Монастир має досить давню історію, зазначає РІСУ. Заснований ще у 1600 році, він кам'яні будівлі келій та храми будував на кошти родин полковників та старшин прилуцьких, Горленків та Маркевичів. Головний собор, Свято-Троїцький, — яскравий зразок козацького бароко, п'ятибачний білий красень, в будівництві якого (1672-1676) грошіма посприяв гетьман Іван Самойлович. Велична і суворя старовина козацького монастиря. Але. Монастир зараз належить РПЦвУ, тобто УПЦ, тій що ні, ні, вже ніяк не МП.

У монастирі тихо. Монахи (саме монашки, написати їх черниціма, на український манер, не повертається рука) в чорних рясах тепер чомно відповідають на загальні запитання, і навіть намагаються відповідати на українську мову українською, хоча через хвилини п'ять переходять за звичкою на російську. Віну називають "протистоянням", нарікають на "важкі часи", "послані за гріхи наші", і сподіваються на "заміренні", за яке вони шодня моляться. От якось все отак "цінно, благородно". Якщо це помічати деталей.

А деталі тут присутні. Наприклад, кидається в очі, що зовсім нещодавно цибулинні куполи головного Троїцького храму були обладнані позолотою замість традиційного зеленого кольору, що довгий час тут був присутній, у фірмовому стилі руссага міра, щоб "часе Господь примечал", як співав Іхній Висоцький.

Ікони "Государя-мученіка с семейой", "Александра Невскага" та "Ушакова", які ще донедавна займали найперші місця зразу на вході в храми, тепер приховані в закроні, але натомість Іхні місця зайняли ікони Матрони Московської (той самої сіпної монахині, яка нібито благословляла тирана Сталіна) та Ксенії Петербурзької (юродивої нібито щительниці). Цікавий вибір святих, що були канонізовані нещодавно, вже в РФі в 2000-ні роки.

При вході до монастиря вже не стоять ражені "Казачки", як ще декілька років тому, і не "блюдять" дрес-код, щоби ніяких шортів для чоловіків, ніяких штанів для жінок, і платочок, платочок, без платочка ні-ні!, але грізне оголошення про це при брамі монастиря ніхто знімати, схоже, не збирається (а може ще повернутись "благословенні часи"?).

Ну і, зрештою, глибоко за дверима, так, щоб стулка відкритої до храму двері закривала її від погляду випадкового, "невтаємниченого" відвідувача монастиря, висить знаменитий, сакральний, "скрепний" листочок — "дерево раскола", того російська схема розвитку християнства, де православ'я — це могутній стовбур, а всі інші конфесії зображені кваліми гілками, не кажучи вже про суху гілку тоді ще УПЦ КП. Старий плакат, але все ще "на страже", все ще вбивається в голови вірних РПЦ.

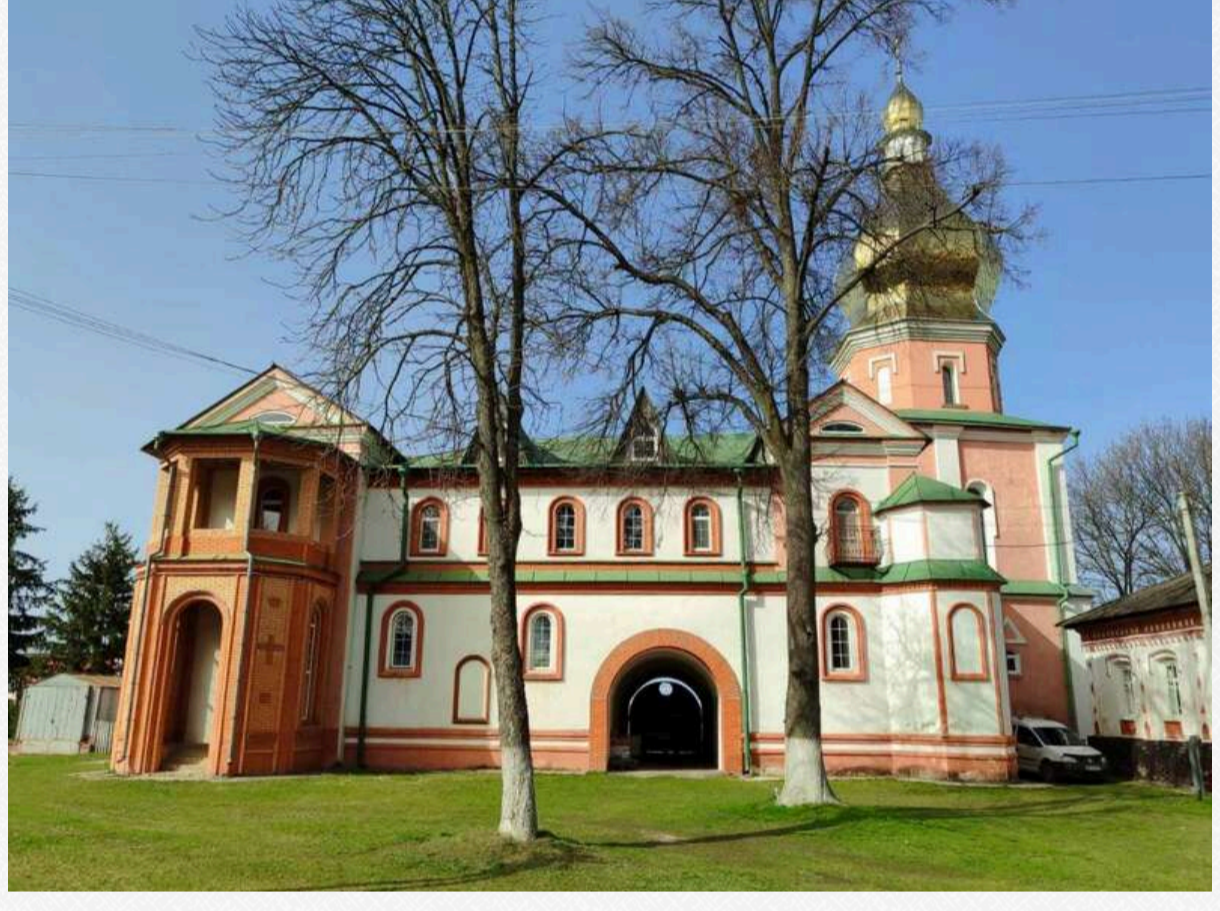

Як там кажуть — "диавол ховається в деталях"? Отож.

І пригадав я, як ще пару років тому кидалася на мене з кулаками настоятелька Данєвського жіночого монастиря лише за спробу сфотографувати зовні козацький Георгіївський храм, репетуючи, що тут не можна нічого фотографувати без її благословення, і все тут належить виключно монахиням, а не "отій недодержаві".

Як з неприхованою погордою розповідала настоятелька Корєцького монастиря про старополігю безпосередньо від патріарха РПЦ, а, отже і звільнення від обов'язків підкорятися законом "вашої держави". Як вже після початку війни, в році 2015-му, благообразна старенька монахиня Путивльського Молченського монастиря журилась, що війська путіна пішли в наступ не до них, вони б тут, в Путивлі, зустріли їх з хлібом-сіллю...

Якщо монахи чоловічих монастирів, хоча би теоретично, повинні усвідомлювати, що відбувається в Україні, та тверезо оцінювати свій стан латентних колаборантів, позиція яких зараз не підтримується переважно більшістю народу, то жіночі монастирі — це окремі галузеві білі. Тут почуття та звичка переважують над розумом та розрахунком. Прийняти зміни вкрай непросто, а визнати свою неправоту...

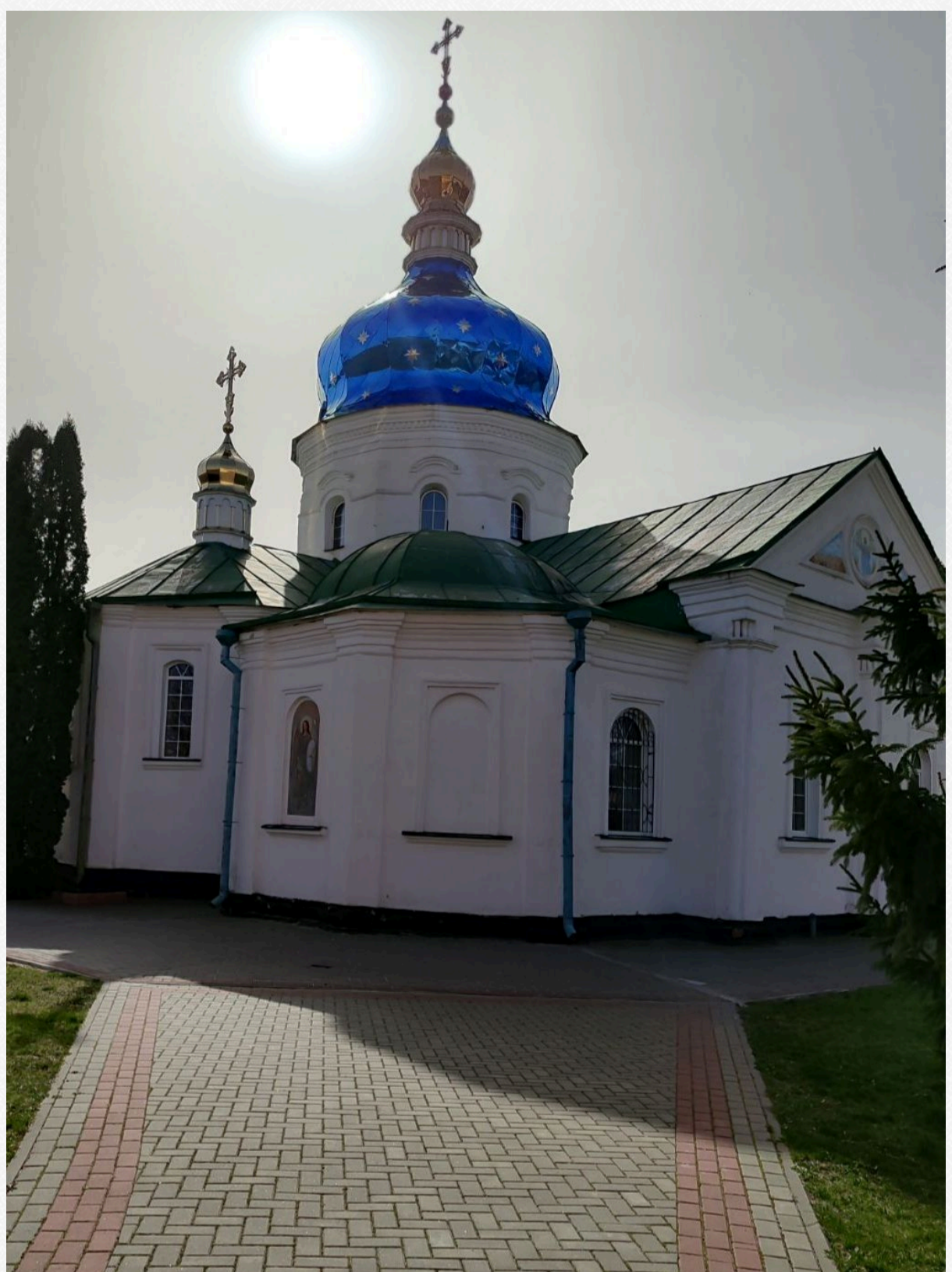
А скільки отаких жіночих осередків в РПЦвУ в країні? Я полі в [інтернет дивитись](#), а коли побачив... цензурно висловлюючись, втратив дар мови. Подивіться самі цей список:

- Вінницька область: чоловічих 5, жіночих 5
- Волинська область: чоловічих 5, жіночих 4
- Дніпропетровська область: чоловічих 3, жіночих 6
- Донецька область: чоловічих 6, жіночих 9
- Житомирська область: чоловічих 5, жіночих 7
- Закарпатська область: чоловічих 26, жіночих 16
- Запорізька область: чоловічих 2, жіночих 7
- Київська область: чоловічих 20, жіночих 15
- Кіровоградська область: чоловічих 2, жіночих 1
- Крим: чоловічих 18, жіночих 4
- Луганська область: чоловічих 6, жіночих 4
- Львівська область: жіночих 1
- Миколаївська область: чоловічих 1, жіночих 1
- Одеська область: чоловічих 11, жіночих 7
- Полтавська область: чоловічих 2, жіночих 3
- Рівненська область: чоловічих 6, жіночих 14
- Сумська область: чоловічих 3, жіночих 3
- Тернопільська область: чоловічих 3, жіночих 1
- Харківська область: чоловічих 3, жіночих 2
- Херсонська область: чоловічих 2, жіночих 3
- Хмельницька область: чоловічих 3, жіночих 6
- Черкаська область: чоловічих 3, жіночих 8
- Чернівецька область: чоловічих 8, жіночих 8
- Чернігівська область: чоловічих 4, жіночих 7

Отже РПЦвУ оперує в Україні 292 (!) монастирями, подвір'ями та скитами. І те, що частина з них в Донецькій, Луганській, Херсонській областях та в Криму, і знаходяться під російською окупацією, не відміння їхнього юридичного існування в межах України.

149 з них — чоловічі, 143 — жіночі. Гендерний паритет, так би мовити. От тільки жінки ніби політикою не займаються, але своїх поглядів, раз усталених, дотримуються набагато впевніше за чоловіків.

198 монастирів та скитів, тобто переважна їхня більшість, знаходяться в сільській місцевості, подалі від центральної влади, подалі від уваги преси та незацікавленого чи небажаного людського ока, проводячи "душевспасительную" пропаганду русського міра переважно на місцевому рівні, підслудно. Широко, системно і тихо вони працюють, тому кавалерійські атаки на Києво-Печерську Лавру закономірно заклинулися.

І неважливо, що деякі з тих монастирів, як от, наприклад, Чигиринський Троїцький жіночий монастир, більше нагадують тимчасовий будівельний майданчик, що "відновлення" цього монастиря настала таким не є, тому що за часів Хмельницького діла там чоловічі, а не жіночий монастир. Головне, що "збито землею під монастир", "маєм тепер право", а тепер спробуйте нас кудись звідси подіти!

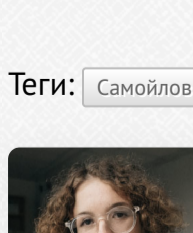
В тих областях, де загрозилиє становище для РПЦвУ, там жіночих монастирів більше. А спробуйте-ка послеречатись із жінцотвом в рясах, ви, нащадки козаків, що звикли шанувати жнок. Не будете ж ви з ними штовхатись, переконуючи в своїй правоті, як ви це робите в суперечках з місцевими батюшками. Отож.

Ну і вишенка на цьому догмочу списочному торті, звісно, аномальна кількість монастирів та скитів в Закарпатській області. "Руський мір", скажімо так, "окопався в тилу у ворога", подалі від війни, поближче до угорського союзника. Шановні закарпатці, ну це навіть не тактовно, ви "переклонили" за кількості монастирів РПЦвУ навіть Київ. А якщо серйозно, то це яскравий показник того, як працює "русський мір", на розхитування ситуації в регіонах.

Ще багато чого можна з приводу цього списку обговорювати, але я хочу наголосити на найважливішому. Системна підривна робота РПЦвУ через як жіночі, так і чоловічі монастирі не припинилась. Вона загрожує ідеологічному викривленню в світлогляді пересічного українця. Поки у нас не буде прийнято рішення про жорсткий контроль за програмами реалізацій імперексності та відокремлено реалію від політикнствства та колабораціонізму, доти ця підслудна робота ракових клітин "русского міра" не закінчиться. Краще лікувати це зараз, щоб не було пізно.

В'ячеслав Нестеров, **опубліковано у виданні РІСУ**

Теги: | Санобіава Ірван | Густинський жіночий монастир | Монастир | РПЦ МП | РПЦвУ

Софія Ковальчук
РЕДАКТОРКА СТРИЖКИ НОВИН

06 жовтня 2024 г., 14:17 > Переглядів: 2084 > Коментарі: 1

Роздрукувати > Надіслати товарищу

Коментарі: 0

commenters powered by Disqus